

Krásy krasu

(a pseudokrasu)

Jan Moravec a Oldřich Jenka

Police n. M., Pellyho domy, 28. 5.-22. 6. 2012

Vystavovat fotografie v Polici nad Metují je snadné i obtížné. Snadné proto, že zdejší veřejnost je k fotkám vnímavá, fotografování – a zejména fotografování přírody – je jakýmsi regionálním sportem. Jakákoliv výstava si proto jistě najde své vděčné publikum. Na druhou stranu není snadné přijít s něčím novým, neokoukaným. Většina „klasických žánrů“ se v Polici pěstuje na vysoké úrovni, ať už jde o krajiny, portréty, makro, reportážní a sportovní či dokonce leteckou fotografii. A protože mnozí Poličtí jsou lidé aktivní ba akční, rádi fotí ve výškách. Na laně i na motorovém padáku. Koneckonců, zdejší kraj k tomu nabízí tolik příležitostí jako žádný jiný.

Aby byla nějaká změna, podíváme se tentokrát do hloubky. Kupodivu, ani z tohoto hlediska není Broumovský výběžek bez zajímavosti. Nemáme zde sice pravý vápencový kras s velkými jeskyněmi a krápníky, zato se zde nachází nejrozsáhlejší podzemní prostory v pískovcích. Suťové jeskyně mezi balvany na dnech roklí či rozsedlinové jeskyně mezi věžemi skalních měst. Nejsou to sice jeskyně v pravém smyslu slova – tedy „díry“ v horninovém masivu vzniklé krasovými procesy (rozpuštěním), ale spíš kousky, pozůstatky prostoru druhotně vyplněného zřícenými kameny a skalními bloky. Proto se také v této souvislosti nemluví o krasu, ale o pseudokrasu. To ale neznamená nic znevažujícího. A zvláště pro fotografování má pískovcový pseudokras řadu půvabů. Především díky tomu, že se zde – na dně roklí – dlouho drží mrazivý vzduch a v podzemí se vytváří krásné ledové útvary. Zejména začátkem jara po první větší oblevě. Rampouchy, ledové náteky a ojíněné stěny - to vše vybízí ke hrátkám se světlem. A každý rok je výzdoba trochu jiná, vždy originální.

Přesto – „doma“ se jeskyňář cítí ve skutečných, krasových jeskyních. Naše broumovská skupina sice nemá vlastní výzkumný program v některé z krasových oblastí, do jeskyní se ale občas dostaneme díky spolupráci s jinými skupinami. Většina vystavených fotografií pochází z různých jeskyní Moravského krasu, některé vznikly v rámci dokumentace pro tamější správu CHKO.

Všechny fotografie vznikly během posledních dvou let. Ty ze zdejšího pískovcového a ledového podzemí pořídil Olda Jenka (poznáte je i podle šedého zarámování), autorem těch moravsko-krasových je Jan „Netopejr“ Moravec. Oba autoři mají více společných zájmů a fotí nejen v podzemí, ale i v oněch výškách. Ale o tom už polická fotografická veřejnost něco ví.

Abyste měli při prohlížení fotografií lepší pocit reality, představujte si, že:

- a) jste od hlavy k patě zablácení,
 - b) takže jakákoliv manipulace s foťákem hrozí jeho zničením,
 - c) je vám zima/vedro (podle toho, zda jste právě brodili podzemní tok, nebo prolézali komín či plazivku),
 - d) jste v poloze skrčence, nemůžete se narovnat natož otočit a bere vás křeč do nohy,
 - e) od kamenů v plazivkách máte bolestivě rozbitá kolena a lokty,
 - f) máte hlad a žízeň a nic s sebou,
 - g) samozřejmě právě došly baterie v čelovce (blesku, foťáku)
- atd atd.

A jak se vlastně fotí v jeskyních? No, to je na dlouhé povídání. Ale nabízíme aspoň pár základních metod a zásad popsanych v článku převzatém z trampského časopisu *Roverská sosna*.

Nakonec ještě pozvání: další fotky – nejen podzemní, ale i nadzemní, ba výškové – z Policka a Broumova i jiných krajů vlasti české, moravské, slovenské a jiných vlastí naleznete na internetu na adrese <http://netopejr.roverky.cz>